संस्कृत्य ॥१९॥ संस्कारश्च पूर्णाहुतिकः (४.१०.५)। रजतशतमानं खरऽउप-गूहति पृथिव्याः सꣳस्पृश इति (३७.११) ॥२०॥ शतमानं च रक्तिकाशतेन। देव° खरसिकतामध्ये नीचैः प्रवेशयति ॥ ॥ द्वितीया कण्डिका ॥२॥ ॥

शुक्रं गायेति प्रेष्यति ॥१॥ देव° अध्वर्युः प्रस्तोतारम् शाखान्तरात्।

पत्नी शिरः प्रोर्णुते ॥२॥ स्वयमेव प्रथमान्तनिर्देशात् (१४.१.३.१६)। देव° आ-ह्लादनं च सचक्षुष्कं कर्तव्यं यथा घर्मो न दृश्यते। सꣳसीदस्वेत्युच्यमाने मुञ्जप्रलवान्द्विगुणानादीप्य प्रतिदिशं खरे करोति ॥३॥ संसीदस्वेति यदा होता पठति। देव° मु°लाः शरतृणानि शरेषीकापरितोभवानि तान् मध्यमोठनेन द्वि-गुणीकृतान् आदीप्य गार्हपत्ये प्रदीप्तान्कृत्वा सर्वासु प्रागादिदिक्षु ख°ति।

तेषु महावीरमाज्यवन्तमर्चिरसीति (३७.११) ॥४॥ तेष्विति मुञ्जप्रलवेषु। देव° संस्कृतेनाज्येन पूर्णं प्रचरणीयं म°रं निदधाति प्रवृणक्ति स्थापयतीत्यर्थः।

अनाधृष्टेति (३७.१२) वाचयति प्रदिशमध्यधि धारयन्तम् ॥५॥ महावीरस्योपरि-ष्टात्प्रदिशं धारयन्तं [यजमानं] वाचयति · वाचनं च शाखान्तरात्।

प्रतिदिशमेके ॥६॥ मन्त्रलिङ्गात् अनाधृष्टा पुरस्तात्पुत्रवती दक्षिणत इत्येव-मादि · यद्येवम् तदा वचनेऽसति लिङ्गाद्विभागो नावगम्येत अथ तु वचनमिदम् तदा विकल्प इति। विश्वाभ्यो मेति (३७.१२) दक्षिणत उत्तानं पाणिं नि-दधाति ॥७॥ तच्चाधिकाराद्यजमान एव (१४.१.३.१८ २४)। मनोरश्वेति (३७.१२) प्रदिशमुत्तरतः ॥८॥ निदधातीति वर्तते। देव° महावीरादुत्तरस्यां दिशि।

धृष्टिभ्यां भस्मना परिकीर्याङ्गारैश्च विकङ्कतशकलैः परिश्रयति त्रयोदशभिः प्रागुदग्भिः स्वाहा मरुद्भिरिति (३७.१३) ॥९॥ धृष्टिभ्यामुपवेषाभ्यां महावीरं भस्म-र्य। देव° महावीरं परितो भस्मविक्षेपं कृत्वा गार्हपत्याङ्गारैश्च धृष्टिभ्यामिव महा-वीरं प°र्य महावीरस्य सर्वतो निरन्तरानङ्गारान्निधाय। अधिकं दक्षिणतो द्वौ मन्त्रेण ॥१०॥ देव° तेषां त्रयोदशानां शकलानां द्वौ शकलौ स्वा°रुद्भिरिति मन्त्रेण प्रागग्रौ प्रथमं परिश्रयति परितःप्रकीर्णानामङ्गाराणामुपरि निदधाति इतरानेका-दश तूष्णीमेवोपर्युपरि निदधाति · द्वयोर्द्वयोः परिश्रयणे क्रियमाणे सर्वासु दिक्षु त्रिषु -त्रिषु सम्पन्नेषु एकः त्रयोदशोऽधिकः शकलः तं द°णतः परिश्रयति।